

Кириленко Т. С., к. ф. м. н. Огліх В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ЧАСТИНА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Однією з головних тенденцій розвитку сучасного світу є глобалізація, Вплив глобалізаційних процесів на становлення та розвиток України за роки її незалежності був доволі чутливим. Маємо враховувати те, що Україна є країною, яка розвивається, а глобалізація створює чимало загроз та ризиків, що можуть викликати різке зниження економічного потенціалу країни, вплинути на стабільність та можливість на рівних конкурувати з іншими учасниками міжнародного поділу праці.

В умовах економічної кризи, війни на сході виклики глобалізації для нашої держави набули особливо загрозливого характеру та потребують негайного подолання. Отже, проблема забезпечення економічної безпеки України набуває нового суттєвого змісту [1].

Для того, щоб досягти стабільного економічного зростання та зменшити ризик економічної небезпеки необхідно підтримувати правильну динаміку та рівень розвитку інноваційної сфери, технологій та наукомістких галузей. Забезпечення стрімкого та динамічного економічного розвитку потребує відповідного рівня технічного, технологічного, наукового, кадрового забезпечення, необхідного для розробки та запровадження нових інноваційних проектів та відповідного захисту наукової, інноваційної, інтелектуальної та інформаційної власності підприємств та їх розробок. Це є вкрай значущим питаннями інноваційної безпеки, як складової економічної безпеки підприємств [2].

Основними напрямком інноваційної діяльності було створення інноваційних видів продукції, на другому місці за сумарними натуральними показниками виступають освоєння нових технологічних процесів [3].

А втім, питома вага підприємств, що впроваджують інновації не стрімко зростає. На рис. 1 можна побачити тенденцію впровадження інновацій на промислових підприємствах за період з 2000 по 2017 роки.

Технологічне відставання країни накопичується тривалий час, але дається взнаки в критичний момент, яких на сьогодні Україна переживає чимало. Вітчизняним виробникам в умовах складної зовнішньої та внутрішньої-економічної і політичної ситуації доводиться конкурувати з провідними інноваційно-орієнтованими транснаціональними корпораціями світу. Сучасними загрозами інноваційної безпеки України є:

- недостатній рівень фінансування наукових досліджень, наукового-технічних робіт (НТР) та вищої освіти;
- зниження експорту та зростання імпорту наукоємких товарів;
- низька якість бізнес-клімату, яка проявляється в:
 - слабкому розвитку інфраструктури, трансферу технологій;
 - слабкий рівень інформатизації інноваційної сфери;

- недосконала стимулююча та податкова політика держави;
- повільний розвиток ефективних форм інноваційної діяльності;
- відсутність перспектив реалізації інноваційних розробок в Україні та масова міграція висококваліфікованих фахівців за кордон.

Рис. 1. Впровадження інновацій на промислових підприємствах

На сьогодні забезпечення інноваційного розвитку є основою безпеки науково технічного прогресу та економічної безпеки підприємств. Для мінімізації загроз інноваційного характеру акцент маємо зробити на:

- питаннях інтелектуальної власності, результатів наукових розробок досліджень та промислових зразків адже результати інноваційної діяльності підприємства не є достатньо захищеними з точки зору економічної безпеки, права та власності

- створенні інноваційного сегменту економіки FinTech, який поєднає технологічну та фінансову сфери, в якій учасники ринку застосовують інформаційні та технологічні розробки для створення інноваційних продуктів, які не притаманні традиційному сектору фінансових послуг;

- розвитку технологій подвійного призначення;
- використанні потенціалу внутрішнього ринку високотехнологічної продукції;

- стимулюванні розвитку інформаційно-комунікаційних технологій;
- підсиленні координації між органами управління інноваційною сферою;
- чіткому виконанні державних стратегій і програми;
- здійсненні системного моніторингу рівня інноваційної безпеки й аналізу загроз;

- активній участі у міжнародних коопераціях та інноваційних проектах.

–

Список використаної літератури:

1. Економічна безпека України в контексті глобалізаційних викликів [Електронний ресурс] / Левчук О. В. Режим доступу: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/8_ukr/10.pdf

2. Інноваційна небезпека як невід’ємна складова економічної безпеки та ефективного проектно-орієнтованого розвитку сучасних підприємств [Електронний ресурс] / Кириченко О. С. Режим доступу: <http://fkd.org.ua/article/viewFile/28783/25811>
3. Впровадження інновацій на промислових підприємствах Режим доступу [Електронний ресурс]: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Науково-технологічний потенціал ті інноваційна безпека України / [Електронний ресурс] / Сухоруков А. І. Олейніков О. О. Режим доступу: <http://inventure.com.ua/main/analytics/security/invsecurity>

К е. н. Кірдан О.П.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини (Україна)

МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРАКТИК ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Формування та розвиток ключових компетентностей майбутніх економістів є невід’ємним складником професійної підготовки у системі неперервної освіти.

Поява інноваційних практик детермінована новими життєвими, професійними та соціальними викликами, потребою освоєння та продукування нового досвіду. Відтак одним із дієвих сучасних способів розвитку фахівців та керівників є практика корпоративної освіти, яка набуває поширення та стає значущим фактором розвитку організацій у загальноосвітньому масштабі. Вона підкріплюється наскрізною тенденцією сучасної економіки – поєднанням ефективності та конкурентоспроможності цифрової економіки та автоматизації процесів з якістю людського капіталу.

В сучасній економічній періодиці нинішню професійну діяльність майбутнього економіста достатньо часто поймає як VUCA – діяльність в умовах стійкої нестабільності та невизначеності (англ. Volatility, Uncertainty, Complexity, Ambiguity). Саме тому інноваційні практики підготовки майбутніх економістів у системі неперервної освіти зорієнтовані на підготовку до прийняття нестандартних рішень, активного створення «команд професіоналів», використання проектної технології навчання та ін.

Нині ми є свідками «розмивання» меж професії економіста та відповідних посад, схрещення та сплав різнорідних компетенцій, які мають поєднуватися в особистості майбутнього економіста. Наприклад, менеджер повинен вільно спілкуватися з висококваліфікованими фахівцями чи робітниками без посередників, а дизайнер – розуміти економіку управління підприємством, вміти налагоджувати бізнес-процеси та ін. Тобто необхідними нині є професіонали-економісти, що успішно поєднують компетенції, які раніше вважались несумісними; спроможні брати на себе відповідальність за формулювання завдань та прийняття рішень; виступають не просто комунікаторами у структурі організацій та установ, а модераторами діяльності колективів цих організацій. До того ж, на думку американського футуролога Т. Фрея, до 2030 р. у світі стане менше на 2 млрд вакансій, бо професії застаріють [1].